

Gençler Helal Yiyin!

Nureddin Yıldız'ın 25.03.2018 tarihli (323.) Hayat Rehberi dersidir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.

Allah Teâlâ, insanı yaratırken gıdaya mahkûm olarak yaratmıştır. Gıdalanmadıkça, yiyip içmedikçe insan ayakta duramıyor. Bebekler hayata gözlerini açtıkları dakikadan itibaren süt arıyorlar. İnsanlar yaşlanıyor, hâlâ yiyorlar. Rabbimizin kanunu böyle tecelli etmiştir; kâinatta koca dağlar yemeden-içmeden ayakta durur ama neticede 80 kilo olan insan yemese yere yıkılır.

Bu bize büyük bir hakikati anlatmaktadır: Rabbimiz bizi yeme-içmeye mahkûm ve başka türlü olmayacak şekilde yarattıysa kulları olarak bizi en yoğun biçimde yine o alanda sınavacaktır. Namaz bile en büyük ibadet olduğu hâlde anca karnı tok kimsenin yerine getirebileceği bir işte o dahi ekmeğe ve suya bağımlıdır. Allah bir insanı hayatta tuttuğu sürece onu nasıl gıdalandığı konusunda da sınavacak, izleyecektir. Dünyada gıda üzerine sürmekte olan savaş, Ortadoğu'daki savaştan çok daha büyüktür.

Öyleyse bir anne-baba, çocuğunu namaza alıştırdığı kadar -hatta konumuz açısından baktığımızda namazdan bile önce- helal doyurup doyurmadığına bakmalıdır. Çocuğumuza abdesti-tahareti öğrettiğimiz gibi helal yiyecek-içecek alışkanlığını da öğretmek zorundayızdır.

Ümmetimizin çocukları Kudüs, vatan, cihat ve kahramanlık sözlerinden önce mide kalite kontrolüne mecbur olduklarını bilmelidirler. Mücahit delikanlı olmak için helal mideli delikanlı olmak şarttır. Ölse de ağzına haram koymayacak genç olmak lazımdır. Helal yeme-içme mücadelesi ümmetimizin ibadetlerinden biridir. Ümmet-i Muhammed'in gençleri merada otlar gibi gelişigüzel yiyip içemez.

Delikanlı gençlere ve Asiye olma azmindeki kızlara şu örneği hatırlatırız: Köyde yaşadıkları zaman dillerinde 'geliyon, gidiyon' olan kelimeler şehirde lise okumaya başladıklarında nasıl 'geliyorsun, gidiyorsun' oluyor ve bir parça mahcubiyet oluşturduğunu anladığı kelimeleri değiştiriyorlarsa bunun gibi, haram lokmalar da Allah'ın huzurunda insanı utandıracaktır. İnsanla kelimeleri düzgün telaffuz edemediği için alay edildiği gibi midesindeki bir dilim de olsa haram ekme sebebiyle melekler tarafından ötelenektir insan. Ve böyle birinin Kudüs edebiyatı parçalaması onu temizlemez. Vücutta haram lokmalarla oluşmuş kan molekülleri ne vatan edebiyatı ne de başörtüsüyle örtülmez.

İnsanın ayakta durabilmek için yemesi gerektiğini bir kanun olarak koyan Rabbimiz, onun imtihanını da helal gıda üzerinden irade buyurmuştur. Aynı sebepledir ki çocuklarının rızkını temin için tarlada çalışan veya kaldırım taşlarını diken babanın mücadelesi bir ibadet olarak adlandırılmıştır. Yine aynı sebepledir ki uyduruk bir form doldurup etraftan burs toplama gayretindeki üniversiteli kardeşim, dersten çıkınca bir yerde yarı zamanlı çalışarak alnının teriyle harçlığını toplayan delikanlının düzeyinde değildir. İkisi de mümindir ama alnından ter silen, burs toplayandan daha değerlidir. Bursun hak edilip edilmediğine dair ayrıntılar söz konusudur ama alnı teri olduğu gibi mübarektir.

Helal yeme mücadelesi vatan mücadelesi gibidir aslında. Vatana yediğimiz-içtiğimiz, gördüğümüz helal olduğu için vatan denir, gasp edilmemiş olduğundan vatandır. Gençlerimiz henüz gençlik yıllarının başındayken bu şuuru hissederek Allah ile ahitleşmeli, baba evinde helal yedikleri gibi kendi evinin anahtarını aldığı günden itibaren de helal yiyip içmek ve helal işlerde çalışmak üzere söz vermelidirler.

Bunun tesettür mücadelesinden daha büyük bir mücadele olduğuna şüphe yoktur. Bir kız dışarıdaki hayatın rezilliklerini protesto edip evinde otursa bu ne de olsa bir mesafe sayılabilir; ama ekme nasıl protesto edilebilecek? Helal yeme mücadelesi daha karışık ve zor bir iştir. Helal şartlarına uyan tavuk bulunamayabilir, insan buna karşılık tavuk çiftliği kurup önlem alamaz. Helal kesilmiş et bulunamayabilir.

Ümmetimizin selefinden kadınlar işe giden kocalarını uğurlarken, “efendi, biz açlığa dayanırız ama ateşe dayanamayız, bu eve haram getirme” demişlerdir. Ne kadın yahu! Allah onlardan razı olsun.

Ümmet-i Muhammed’in yarın anneleri olacak genç kızlarımızın Allah ile ahitleşmeleri, “sözüm olsun Rabbim, bir nefes bile haram solumayacak ve tek bir fasulye tanesine bile haramsa çatal batırmayacağım, hiçbir şüpheli içeceği boğazımdan geçirmeyeceğim” demeleri ve ahdin takipçisi olmaları büyük bir cihattır. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, “haramla beslenmiş bir et cehennem içindir” buyuruyor. Haram gıdadan söz etmemiz yalnızca çalıntı maldan bahsetmemiz anlamına da gelmez. Haram sadece hırsızlıkta-rüşvette geçerli değildir, gıdanın özünde de haramlık söz konusu olabilir.

Bir şey, Allah’ın emaneti olan bedene zarar veriyor veya güzelliğin bozulmasına neden oluyor ise Allah katında haramdır. Mesela hücreleriyle oynanmış gdo (genetiği değiştirilmiş organizmalar)’lu ürünler sorunu Müslüman evlerinde ciddiyetle üzerine gidilmesi gereken bir konudur. Yurtta kalan öğrencilerin müdürden yiyecekleri helal sertifikayla temin etmesini istemeleri de yönetici konumundaki siyasetçilere gdo’lu ürünlerin ithaline izin vermemeleri için baskı uygulamak da bu bilince dâhildir –Müslümanlar hep emekli maaşına zam istemek için baskı uygulayacak değiller ya.

Tabii ki meselemiz sadece gdo’lu ürünlerden ibaret değildir. Daha geniş bakıldığında, tarla arazilerine fabrika kurulması da riskli konularımızdan biridir. Ümmet-i Muhammed’e patates yetiştiren tarlaların kenarına sırf belediye başkanı gönül alacak diye zehirli fabrika kurulabiliyorsa bu durum gençlerin ilgi alanında olmalıdır. **Biz müminler, imansızların ve ahirete imanı olmayanların dünyadaki çevre kirliliğiyle ilgilenmelerini seyredecek değiliz. Zira çevre onlardan önce bize emanettir. Çevrenin hesabını biz sormalıyız ki Allah bize bunun hesabını sormasın.**

Mesela katkı maddelerinin ne derece tehlike oluşturduğunu da bilmek gerekir. Annemiz yağurdu evde yaptığında iki gün sonra civırtıyor da bakkaldaki yağurdun üzerinde on günlük tüketim tarihi nasıl olabiliyor? Tutkal mı katılıyor ki yoğurt onca dayanabiliyor! Dünya genelinde katkı maddeleri ve ambalajlı ürünlerin oluşturduğu tehlike biliniyor. Müslüman, buna kendi çapında bir önlem olarak yağurdunu evde kendisi yapabilir.

Allah Teâlâ mümine alkolü haram ettiği gibi onun bedenine zarar verecek her şeyi de haram etmiştir. İnsanı korumadıkça onu eğitmenin, hafız olarak yetiştirmenin de manası olmaz. Sağlığımız açısından riskli, şeriatımız açısından yasaklı şeylerin hesabı tutulmak zorundadır ve buna Müslümanlar sahip çıkmalıdır.

Genç kızlarımıza evlilik teklif edildiğinde adayın işi olup olmadığına, sigara içip içmediğine, ahlakına baktıkları gibi oturduğu sofrayı da bir şekilde öğrenmelerini tavsiye edilse yeridir; bu kişinin helal gıda hassasiyeti var mı, her gelen hediyeyi sofrasına koyuyor mu? Kimse evlendikten sonra birdenbire İmam-ı Azam ciddiyetine bürünmez, perşembenin gelişi çarşambadan bellidir.

Ağabeyleri olarak kıyamet gününde vebalden kurtulmuş olmak için genç kardeşlerime bir sözü hatırlatmak isterim: Güzel kardeşlerim, asla unutmayınız, her haram bir defa denenir. Ondan sonra adı artık ‘deneme’ değildir. Şeytanın herkesten ricası “bi defa olsun bakıver” mesidir. Dolayısıyla bir lokmalık, bir içimlik de olsa harama asla el uzatılmamalıdır. Haram denenmez, tıpkı ölümün denenemeyeceği gibi. İnsan deneme olsun diye gözünü çıkarmaya kalkışmadığı gibi bir kerelik de olsa harama el uzatmaz. Çünkü bünyemiz alışmaya uygundur, hele gençlik yaşlarında.

Helal olandan başka şeye el uzatmamak konusunda dikkat edilecek ilk husus, yediğimiz-içtiğimiz şeyin tıbben yararlı sınıfta olmasıdır. Bunun bir ölçüsü de ambalajı içinden pahalı olan hiçbir şeye para vermemektir. Cips denen bir şey var; bakıyorsunuz, üzerinde 25 gr. yazıyor. O cips paketi 25 gr. patatesi alamayacağınız bir fiyata satılıyor. Çünkü alüminyum ambalaj pahalıya mal oluyor. Öyleyse ambalajı kendinden pahalı bir şeye para vermek sırf para harcamaktır.

Yediğimiz-içtiğimiz hiçbir şey aklımıza veya organlarımızdan birine asla zarar vermemelidir. Nisbî (az veya çok) de olsa uyuşturucu etkisi yapıyor, gözlerde bulanmaya sebep oluyor ya da yiyince nefes darlığına yol açıyor veya doktor söyleyip şimdi değilse de ileriki yaşlarda bir şekilde zararının dokunacağını açıklıyorsa böyle bir şeye para verilemez.

Harama para verilemediği gibi ikram edileni de yenemez. Domuz haramdır; öyleyse domuzun girdiği mutfakta pişen inek etini bile yememek, domuz veya alkol ürünü satan marketten alışveriş etmemek ümmet-i Muhammed'e mensup olmanın kalitesini gösterir. Günlük hayatımızı belirleyen şariatımızın ölçüleri kitaplarda yazılı kalsın diye değil, Müslüman gençler bu standartlarda yaşasınlar diye günümüze gelmiştir. Dinimizin sembolik değerleri yoktur, hayatî değerleri vardır.

Bir ürünün sağlık veya gıda bakanlığı tarafından sağlıksız olduğuna dair açıklama yapılıyor, sakıncalı olduğu bildiriliyorsa onun alınmaması gerekir. Tabii ki bu makamların açıklamaları Allah Teâlâ'nın haram olarak bildirdikleri gibi değildir ama beşer olarak gelinen seviyedeki tespitlere riayet önemlidir. Nihayetinde her Müslüman'ın laboratuvar kurup ürünleri inceleyecek hâli yoktur. Standartlara uymak bir çözümdür.

Bir litre içildiğinde sarhoş eden şeyin bir gramı da haramdır. Bir daha onun miligramına da el sürülmez.

Necis (pis) şey yiyemeyeceğimiz gibi necaset (pislik) bulaşmış şeyi de yiyemeyiz. Kan necistir, yenemeyeceği gibi kanla üretilmiş bir şey de yenemez. Ölmüş hayvan -balık hariç- yenmez. Sarhoş edici şeyler necistir, yenemez. Yırtıcı hayvanlar (şahin, kartal...) da yenemez. Eti yenebilecek hayvanlardan besmelesiz kesilmiş olanlar da yenemez.

Özellikle tavuklar için geçerli bir hüküm olarak da belirtilmelidir ki pislikle beslenen hayvan en azından üç gün o pislikten arındırılmadan asla ve kata kesilip yenemez. Tavuk için başka bir mesele de dünya genelindeki bütün tekniklerde tavuğun modern makinalarla kesilip kaynar suda tüylerinin alınması ve bağırsaklarıyla midesi boşaltılmadan suya konmasından dolayı da içindeki pisliklerin etine bulaşmasıdır. Etine pislik bulaşmış bir tavuk yendiğinde helal yenmiş olmaz.

Bu yüzden mümin delikanlı kardeşlerim, ucuz diye tavukçunun önünde sıraya girmemelidirler. Besicilerde Müslüman gençlerin her tavuğu yemediklerine dair kanaat oluşmalıdır. Bu da mesela yurttan kalınıyorsa yurt müdürüne tavukların alındığı firmayı görmek istediklerini, kesimlerinin nasıl olduğunu öğrenmeye hakları bulunduğunu söylemek, bu minvalde baskı uygulamakla olur. Gençlerin bayrağını taşıdığı helal dünya böyle kurulur.

Doktorunun yasakladığı her şey insana haramdır. Tıka basa doyduktan sonra arkadaş hatırına veya başka bir sebeple yenenler de haramdır.

Bereket artırmadan, israf etmeden, dökmeden ve 'posasız' yani yediği her şeyin vücudu için gıdaya dönüştüğünü bilerek yemektir. Haram lokma bereketi götürür. Bereket kaybedildiğinde insan, insan gibi yemekten kedi-köpek gibi yeme seviyesine düşer. Hiç kimse doyduğu için bir kenara çekilen tavuk görmemiştir. Yürüyemeyecek kadar şişse bile yine yemeye devam eder. Çünkü tavuk yediği zaman bereketsiz yer, insan ise bereketiyle yer. Bereket azaldığı kadar iştah gelir, bereket varsa göz tokluğu vardır.

İnsanın boğazından haram bir lokma geçtiği sürece dualar boşunadır. Allah haram yiyenin duasını kabul etmez, kalbini katılaştırır. Bizim mücadelemiz ise ettiği duaları kabul olan kullar hâline gelmek, secdelerinden keyif alan müminler olmaktır.

Genç kardeşlerimin, hanım kızlarımın bir noktaya ise hassaten dikkat etmeleri gerekir:

Şeytan sizin harama karşı hassasiyet taşıdığınızı anladığında ki anlayacaktır, size haramı kılıflandırılmış ve hilelendirilmiş olarak sunacaktır. En meşhur hilelerinden biri de “filan hoca buna olabilir diyormuş...” ya da “yahu sert hocalar karşı çıkıyor buna hep, başka hocalar olur diyormuş...” diye düşündürerek zihninizde yara açmaktır. ‘-Muş’ ile hiçbir şey helal olmaz, faiz hep faizdir. Faizi sol eliyle de maşayla da alsın bir insan, o yine faizdir, saf zehirdir. Veya hırsızlık, nasıl olursa olsun hırsızlıktır.

Haramın hilesi haramdan tehlikelidir. Çünkü direkt haram, Allah’tan korkan bir mümine işledikten iki gün sonra gözyaşı akıttırır. Yarı helaldi, kılıfı vardı vesaire ile işlenen hiçbir işense tövbe etmeyi düşünmez insan. Şeytan da tam bu noktadan kâr eder.

Kıyamet gününde bu örneğin sahibiyle beraber olma umudumuzu da canlı tutarak, bir hadiseyi genç kardeşlerime nakledeceğim.

Sahih-i Buharî’deki 3842. hadis-i şerifte Aişe radiyallahu anha annemiz, Ebu Bekir radiyallahu anhin bir işçisi olduğunu, bu işçinin onun malını çalıştırıp kazandıklarını belli aralıklarla Ebu Bekir radiyallahu anha teslim ettiğini söylüyor. Yani Ebu Bekir radiyallahu anhin geçimini sağladığı gelirlerden biri buydu.

Bu işçi bir gün Ebu Bekir radiyallahu anha bir yiyecek getirdi. O da herhâlde aç idi ki getirileni yiyiverdi. Sonra işçisi ona, “sana getirdiğim yiyeceği çalıştırdığım parayla almadım” dedi. Hangi parayla aldığını sorunca da şöyle cevap verdi: “Biriyle iddialaşım iddiayı kazandım. Oradan kazandığımla bunu aldım.”

Bakınız, Ebu Bekir olmak, Sıddık olarak tasdiklenmek nasıl oluyor... Bu cevabı duyan Ebu Bekir radiyallahu anh, parmağını boğazına sokabildiği kadar sokmuş ve midesindeki her şeyi istifra etmiş. Sonra da “vallahi bunlar midemden gelmeseydi midemi bile sökerdim” demiş.

Neden? Çünkü midesine haram ile kazanılan yiyecek girmişti.

İman budur. Ebu Bekir böyle olunur.

Genç kardeşlerimiz için Allah’tan niyaz ederiz ki böyle bir haramı yanlışlıkla yedikleri ortam oluşmaz. Oluşursa da gençlerimiz böyle yapmasınlar zira şeytan böyle bir hareketi başka tarafa çekebilir, hareket sahibini vesveseye yöneltebilir. Çünkü Ebu Bekir olmak başka bir iştir. Zaten fıkhnın kaidelerine göre, bilmeden yenen şey haram değildir. Yanlışlıkla ve unutulmuş yapılan Allah’ın nezdinde kabahat sayılmaz. Ama bir kere Sıddık vasfını kazanınca insan bambaşka olur, adeta nefeslerini bile kontrolle alır.

Bunun gibi başka bir örneği de sahihlik derecesi hakkında tam bilgimiz olmaksızın, Ali radiyallahu anh gibi sağlam mümin karakterine sahip olmanın insanı nasıl bir teslimiyete götürdüğüyle ilgili nakledebiliriz. Dinimizin hükümlerine göre bir damla alkol, bir gölü kirletmiş sayılmaz ama yüksek standart sahibi olmanın örneğine bakınız ki buna rağmen Ali radiyallahu anh şöyle diyor: “Bir göle bir damla alkol damlasa, sonra günün birinde göl kurusa, insanlar o araziye buğday ekseler o buğdaydan yapılmış ekmeği yemem.”

Bu bakışları örnek alarak, önlemini sürekli diri tutarak yaşayan delikanlılar ve hanım kızlar olmak elimizdedir. Kazara böyle bir benzerlik yaşanır da Allah’ın tövbe ve istiğfar kapısı herkese açıktır.

Ebu Bekir radiyallahu anh bu kalite seviyesiyle cennete girdikten sonra alkolü tatmış, haramla dolmuş midelerle cennete girmek zordur. Müminler nihayetinde cennete gireceklerdir elbette ama önce ‘yıkama’ bölümüne alındıktan sonra... Çünkü midede haramın kiri ve pası varken, parmağını boğazına sokup şüpheli yiyeceğin midesinde kalmasını istemeyen kimsenin standardı ile önüne gelen her

Çikolatayı hele Avrupa'dan geleni hemen yiyenin standardı aynı değildir. Bunlardan birinin temizlenmesi gerekecektir.

أَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. وَصَلَّى اللَّهُ وَسَلَّمَ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

Âlemlerin Rabbi Allah'a hamd, Efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun.